¶ Interdictum de noui opē.nū.dať ei q̄ ꝓhibeť edificare postq̄ȝ satisdederit.vt.ff.eo.ti.l.ṗtor ait.§.hoc aūt interdictum. Nā h̄ interdictū cōpetit si ī solo suo edificat.aliter locū h̄ȝ remissio.vt.ff.eo.ti.l.nō solū.§.sciendū. ⁊ tūc non pōt vltra edificare nisi ꝯstet eū hr̄e ius edificādi. vt in.§. ṗalle. Hoc interdictū ēt dať in eū q̄ nō satisdedit vt edificet.vt.ff.eo.ti.l.depupil.§.si pluriū.⁊.§.meminisse.Et teneť d̄nūciare ēt si ius edificādi h̄ȝ.vt.ea.l.§.i.⁊.§.si is cui. Et si pꝰ edificauerit totū suis sūptibꝰ teneť d̄molire.vt.ff. eo.ti.l.stipulatio.§.siue aūt.Et interdictū de not.ope.nū. impator noiat edictū.l.j.ff.eo.ti.vbi dicit. Hoc edictū remediūq̄ȝ opis noui nunciatōis aduersus futura opa inductū est.nō aduersus ṗterita.hoc ē aduersus ea q̄ nōdū sūt nā si q̄d opis factū fuerit qd̄ fieri nō debuit cessat edictuȝ de no.ope.nūci.⁊ erit transeundū ad interdictū qd̄ vi aut clā factū erat vt restituať. Et hec nūciatio nō h̄ȝ necessariā aditionē ṗtoris.pōt enī q̄s nūciare nouū opus ⁊ si ṗtorem nō adierit. Itē pōt fieri ꝓpo ⁊ alieno noīe ⁊ omnibꝰ diebus ēt aduersus absentes inuitos ⁊ ignorātes.vt hec clare ponit te[x].l.i.post ṗn.ff.eo.ti.vbi subdiť.Opus nouū facere vr̄: ꝑꝑ qd̄ locū h̄ȝ nunciatio:qui aut edificando de nouo aut detrahendo aliq̄d ṗstinaȝ faciē opis mutat. ⁊ h̄ interdictū nō oīa opa ꝯplectiť:sed ea sola que solo ꝯiūcta sunt:quoꝝ edificatio vel demolitio videť opus nouū ꝯtinere. q̄ nō ꝑtinet ad hoc edictū si q̄s in fundo alteriꝰ meteret vel arborē succederet. vel vineā putaret.lȝ opus faceret.q2 solū ad ea opa que in solo fiunt ꝑtinet. Nec locū habet si q̄s vetus edificiū fulciat.q2 nō opus nouū facit: sed veteri sustinēdo remediū adhibet.vt.l.i.ṗall̄.§.opus nouū.cū sequētibus.Subdit. Nūc videamus q̄bꝰ ex cāis fiat hec enūciatio.⁊ q̄ ꝑsone nūcient. ⁊ quibꝰ nūcieť.⁊ sic q̄bus locis nūciatio fiat.⁊ q̄s sit effectus nūciationis que ꝑ ordinē vide ibidem in.d.l.i.

¶ Interdictū de loco publico fruēdo ē publice vtilitatis cā ꝓpositū.q2 tuetur vectigalia publica quo ꝓhibet quis vim facere ei socioue eius q̄ ꝯduxit locū publicū fruēdū ab eo q̄ locandi ius habuit. quo minus loco publico sibi frui liceat ex.l.locatōis vel ꝯductiōis.vt hec habenť i.l. .i.§.i.⁊ in ṗn.ff.de lo.pu.fru.

¶ Interdictū de ṗcario qd̄ restitutoriū est.vt.ff.eo.ti.l.ij. .§.i.dať ei q̄ ṗcario rogauit.⁊ ṗcario h̄ȝ.imo ēt si non rogauit dū tñ possidet.vt.ff.eo.ti.l.in rebus.§.i.⁊ ꝑ totū.ti. ṗcariuȝ videť rogare ⁊ habere si rogauit ꝓ se ⁊ h̄ȝ ꝓ suo. vel rogauit ꝓcurator suꝰ.vl̄ negocioꝝ gestor ⁊ ipse ratū habȝ vt.ff.eo.ti.l.certe.§.i.dum tñ accipiat ꝑsonā suam ꝯ̄ctus. aliter nō.vt.ff.de acq̄r.pos.l.possessio.§.fi. Datur ēt ꝯ̄ euȝ q̄ dolo fecit.vt.ff.de acq̄ren.possessio.l.si infinituȝ.§.i. Et illud est regulare vt dolo desinēs possidere ꝓ possessore habeatur.vt.ff.de peti.here.l.etiā.§.itē si q̄s dolo.⁊.ff.de re.vendi.l.q̄ restituere.⁊ sic ꝓ possessore hr̄.de reg.iur. in rubri.li.vi.si nō sit ꝓximus pubertati.q2 tunc sicut q̄libet maior teneť de dolo ⁊ lata culpa. vt.ff.comod.l.iij.in ṗn. alias secus.vt.ff.de re.vendi.l. qd̄ infans. ⁊ in pupillū qui rogauit precarium sine tutoris auctoritate.Et quid sit ṗcarium:require loco suo.imo dic vt legiť.ff.de ṗca.l.i.vbi stricte accipitur f̄m accur.⁊.C.de prescriptio.xxx.an.l.ij. vbi large capitur

¶ Interdictum qd̄ vi aut clam dať aduersus eum qui ī loco alterius aliquod opus cōstruxit vel destruxit.dum tñ sit factum in solo.ff.eo.ti.l.i.§.hoc interdictū.Et etiā si vi. idest ꝑ violentiā.aut clā id est occulte sine notificatiōe alteri facta fecit cum timeret ne si sciret sibi ꝓhiberetur.vt .ff.eo.ti.Compelliť autē ꝑ hoc iterdictū qd̄ destruxit suis sūptibus reponere ī ṗstinū statū.vel qd̄ cōstruxit deponere. Idem si alteri mandassem opus fieri.q2 ego teneor ad opus destruenduȝ ⁊ ad impensas.ff.eo.ti.l.aut q̄ aliter.§. hec verba.Si tñ alius fecit ⁊ ego possideo tunc teneor ad patientiā ṗstandā vt opus tollať.ff.eo.l.fi.§.alius.in ṗnci. Et est hoc interdictū restitutoriū ꝑ qd̄ occursum ē caliditati eoꝝ q̄ vi aut clam quedā molliunť ⁊ destruūt. Iubentur enim restituere ea.⁊ parū refert vtrū ius faciendi habuerit.aut nō.Siue enim ius habuerit siue nō: tñ teneť interdicto hoc qui vi aut clam fecit. Tueri enī ius suum debuit nō iniuriā cōmittere.vt.l.i.§.i.ff. quod vi aut claȝ. ⁊ sequēti.§. Hoc interdictū ad ea sola opa ꝑtinet quecūq̄ȝ in solo vi aut clam fiunt.⁊ infra .vi factū Quintus mutiꝰ scripsit. si contra quē q̄s ꝓhibeť fecerit.Et placet hec diffinitio Uulpiano Pedio ⁊ Pomponio vt ibidē diciť. Sȝ Aristo.ait eum vim facere q̄ sciens se ꝓhibitū ꝑ vim mollitus est ne ꝓhiberi possit. Et idē sentit Labeo ibidē.sȝ.l. .iij.§.fi.eo.ti.clam facere:Cassianus scripsit eū qui celauit aduersario.nec ei denūciauit:si modo timuit eiꝰ ꝯtrouersiā aut d̄buit timere. Itē Aristo putat eū q̄q̄ȝ clā facere q̄ celandi aīum habet ei quē ꝓhibiturum se intellexit ⁊ id estimare dȝ se ꝓhibiturum iri.

¶ Interdictū quoꝝ bonoꝝ a ṗtore inuētū est. ⁊ dať filio emācipato aduersus heredē vel possessorē vl̄ ꝯ̄ illū q̄ pro herede vl̄ possessore possidet:ad vniuersa bona adipiscenda nō ad singulas res.Et cū sit quoddā directū.⁊ quoddā vtile:Directū datur ei q̄ est bonoꝝ possessor. Utile datur ei q̄ succedit iure ciuili ex testō vel ab itestato.Et h̄ ē iterdictū restitutoriū ⁊ adipiscēde possessionis .ff. quo. bono. .l.i.§.hoc interdictū.Sūt q̄ iterdictoꝝ quedā recupande possessionis.q̄dā retinēde.⁊ q̄dā adipiscēde.vt supra ī ṗn. ṗmissum est.⁊ hic describunť.

¶ Interdictū q̊ꝝ legatoꝝ cōpetit heredi ad repetendū legata q̄ sine volūtate eiꝰ legatariꝰ occupauit.repetet itaq̄ȝ heres vt deducat falcidiā. alioq̄n si repeteret stati restituturus exceptōe doli poterit remoueri.Et h̄ iterdictū vulgo sic appellať.Et ē ēt adipiscēde possessiōis.l.i.ī ṗn.ff.q̊. lega.Et q̄ nō restituit in id qd̄ iterest dȝ ꝯdēnari.vt.l.fi.§. ex hoc interdicto.ff.eo.ti.

¶ Interdictū de riuis ē vtilissimū.q2 riuos. specꝰ. ⁊ septa reficere ⁊ purgare ṗtor aq̄ ducēde cā ꝑmittit.dū tñ nō alr̄ aquā ducat q̄ȝ ṗore estate fluxit.vt.l.i.ī ṗn.ff.d̄ riuis. Et seq̄tur i.§.ij. Riuus ē locꝰ ꝑ lōgitudinē depssus q̊ aq̄ decurrit.cui nomē ē grecū.Specus āt ē locꝰ in q̊ despiciť. inde specula sūt dcā.Et dicit ibi glo.Specus ē locꝰ altꝰ a terra edificatus ex q̊ duciť aq̄.ff.eo.ti.l.seruiꝰ aūt.Sȝ q̄n̄q̄ȝ poniť ꝓ fossa q̄ recipiť ⁊ colligiť aq̄. Et ī auctoribꝰ pōiť ꝑ loco vmbroso ⁊ tenebroso f̄m Açō.sed f̄m Hugo.dr̄ specus eē fouea habens vndiq̄ȝ locū eminētiorē vñ possit ꝑspici aq̄ in fūdo collecta.vt.ff.d̄ aq̄ plu.arcē.l.supra iter alienū. Et capiť ꝓ subterraneo meatu.l.seruius.in ṗn.⁊.§.i.eo.ti. Septa v̊o q̄ ad incile opponūtur aque deriuāde ꝯpellēde lignea vel lapidea siue de alia q̄libet mā. vt.ff. d̄ riuis.l.i. §.ait ṗtor. Et subdit tex.incile est locus deṗssus ad latus fluminis ex eo dictus q incidať.

¶ Interdictum de suꝑficiebus qd̄ ēt actio nūcupatur.proponitur ad exemplum interdicti vti possideris. Tuetur itaq̄ȝ pretor euȝ qui suꝑficiē petit ⁊ defendit veluti vti possidetis interdicto. Et oīa que in vti possidetis interdicto seruantur hicquoq̄ȝ seruabunť vt.l.i.§. proponitur .ff. de suꝑfi.vbi etiam in.l.ij.dr̄ suꝑficiarias edes appellamꝰ que in conducto solo posite sunt: quaꝝ ꝓprietas ⁊ ciuili ⁊ nāli iure eius est cuius ⁊ solum.

¶ Interdictum saluianum competit domino fundi aduersus colonum in sua domo habitātem. ⁊ eius heredes de rebus coloni tacite pignoratis pro mercedibus quas colonus in fundum intulit.vt.l.i.ff.eo.titu.vbi tex.inquit.

http://dl.ub.uni-freiburg.de/diglit/erfordensis1491/0083
© Universitätsbibliothek Freiburg
gefördert durch
Baden-Württemberg
MINISTERIUM FÜR WISSENSCHAFT, FORSCHUNG UND KUNST